

Leven op aarde als elektronisch circuit met micro-organismen

Zal dit meer duidelijkheid brengen in de kennis over het in stand houden van levende wezens?

nrc.nl

Profiel Zoeken Menu

Het leven op aarde als een elektronisch circuit met micro-organismen

[Lees dit hele artikel](#)

Het is geen circuit met snoeren, maar met micro-organismen en chemische stoffen als ATP, chlorofyl, NADPH. Het zijn de stoffen waarmee planten energie halen uit zonlicht. Deze en vergelijkbare chemische reacties zijn de basis van al het leven, en Falkowski beschouwt ze als elektrische schakelingen – schakelingen van nanomachines.

<http://www.nrc.nl/handelsblad/van/2015/september/12/het-leven-op-aarde-als-een-elektronisch-circuit-me-1531915>

Het is niet omdat het horen, het zien en het eten via ons hoofd gebeurt, dat daarom in dat hoofd het meeste 'verstand' is ondergebracht.

In november 2009, dus bijna zes jaar geleden, had ik er al moeite mee dat psychiatrie en neurologie vruchteloos in de hoofden bleven zoeken, naar stoffetjes die er hadden moeten zijn, vooral dan nog in pathologische tekorten, die er vanzelfsprekend ook niet waren, terwijl het vermoeden alleen al van die spookstoffetjes een soort van wetenschap moest ondersteunen, waarmee genezers een mindcontrol en een braverere maatschappij wilden teweegbrengen.

Ik citeer uit mijn [nieuwsbrief 146](#) van toen:

*"Er is zoveel dat men verkiest, niet te willen weten.
Zoals, hoe het boosten van serotonine of dopamine een comorbiditeit van psychotisch gedrag, wanen, stemmen horen en agressie doet ontstaan.
Dat men dan met antipsychotica moet corrigeren, terwijl ook niemand wil geweten hebben dat SSRI's en ADHD-medicatie eigenlijk psychotica zijn.
Precies omdat men ze SSRI's of dopamineheropnameremmers heeft genoemd.
Medisch gaat de redenering aldus:
Ze zijn geen psychotica omdat men ze zo niet heeft genoemd.
Ze noemen wel SSRI's, omdat men niet eens wil of kan weten wat ze met serotonine te maken hebben.
Laat dit dan maar onbelangrijk zijn, want de wetenschap stelt, dat men het beter allemaal niet weet.
Zo behandelen we goed en verdienen we veel geld.*

*Tot de psychiatrie het ooit eens zal afleren om te willen kijken in de kop naar stoffetjes die er niet zijn.
Maar wat zijn 'wanen' dan weer?"*

17 november 2009"

Het spartelen op vandaag is allang niet mooi meer om aan te zien.
Tenzij dan, met enig leedvermaak.

Uiteindelijk breekt ooit de tijd aan, dat enige vorm van kennis de veel te strak opgeblazen ballon van een sprookjesgeneeskunde zal doorprikken.

Want er zijn de puzzelstukjes, en gelukkig niet allemaal zijn ze puur chemisch.

In mijn [werkingsmechanisme](#) van psychotica probeer ik uit te leggen hoe de mitochondriën in de neuronen van levende wezens een vergelijkbare rol vervullen als het chlorofyl in het plantenrijk, bij de vorming van energie die nodig is om niet alleen te overleven maar ook om te presteren.

Die stelling van een gigantisch elektrisch circuit is [onlangs](#) aangetoond aan de universiteit van Utrecht in Nederland.

27 augustus 2015 van 16:15 tot 17:15

Oratie Maarten Kole: Het elektriserende brein

Prof. dr. Maarten Kole is bijzonder hoogleraar Biofysica van complexe cellulaire systemen aan de faculteit Bètawetenschappen van de Universiteit Utrecht. Zijn oratie is getiteld: *Het elektriserende brein*.

HOE PRODUCEERT EEN HERSENCEL EEN ELEKTRISCH SIGNAAL?

Hersencellen zijn ongetwijfeld de meest complexe cellen in ons lichaam. Om de werking van het brein te ontrafelen, is het nodig om fundamenteel onderzoek te doen naar zenuwcellen in levende toestand. Er zijn al belangrijke mijlpalen bereikt en sommige metingen kunnen vandaag de dag al goed door computermodellen worden nagebootst. Maar er is nog veel onbekend. In zijn oratie belicht prof. dr. Maarten Kole het ontstaan van de elektrische signalen, waarvan de stromen klein maar meetbaar zijn, en hoe deze een miljoen kilometer aan zenuwbanen doorlopen.

Kole stelt in zijn oratie dat de werking van één hersencel alleen goed te onderzoeken en te simuleren is door meerdere cellen tegelijk te bestuderen. Hij zal ook aandacht besteden aan de rol van nieuwe multidisciplinaire benaderingen, die nodig zijn omdat

HOE PRODUCEERT EEN HERSENCEL EEN ELEKTRISCH SIGNAAL?

Hersencellen zijn ongetwijfeld de meest complexe cellen in ons lichaam. Om de werking van het brein te ontrafelen, is het nodig om fundamenteel onderzoek te doen naar zenuwcellen in levende toestand. Er zijn al belangrijke mijlpalen bereikt en sommige metingen kunnen vandaag de dag al goed door computermodellen worden nagebootst. Maar er is nog veel onbekend. In zijn oratie belicht prof. dr. Maarten Kole het ontstaan van de elektrische signalen, waarvan de stromen klein maar meetbaar zijn, en hoe deze een miljoen kilometer aan zenuwbanen doorlopen.

Wat ik in de opeenvolgende redeneringen wel mis, zijn de substraten en technieken waar potentiaalverschillen gebeuren en worden vastgehouden en op welke manier die elektrische energie-banen dan telkens een (1) signaal, van de oneindig velen, toetst aan een identiek item, maar dan van vele miljarden milliseconden eerder.

Ik denk hierbij aan de mechanische flip-flops van ooit, die een status van 'aan' en 'uit' kunnen vasthouden en die momenteel via nano-technologie in microchips ook een geheugenfunctie uitoefenen.

Het is daarbij wel duidelijk dat een dergelijk signaal het resultaat is van een combinatie van 'stroomstootjes' - de zogezegde neurotransmitters. Wat meteen verklaart waarom zoveel miljarden neuronen nodig zijn om de gepaste 'energie-toetsen' te componeren.

Stel daar tegenover nu de manier waarop de huidige generatie genezers [met de botte bijl gaan snoeien](#) in die vitale neuronen, dan begrijpt men meteen wat op vandaag in deze 'verziekte' maatschappij gaande is.

Iatrogene aandoeningen komen kunstmatig tot stand door een elite, die de maatschappij voorhoudt: "do not harm".

Die hypocriete schijnheiligheid mag nu wel eens gedaan zijn.

Apotheker Fernand Haesbrouck, 14 september 2015

Synapsen snoeien, nieuw ballonnetje om reuptake te vergeten

A screenshot of a news article from Knack.be. The article is titled "Autistische hersens bevatten veel te veel synapsen" and is dated 23/09/2014. The article discusses research by American scientists who have found new findings regarding the brains of people with autism, suggesting that they have too many synapses. The article includes a small image of a person's face and social media sharing options at the bottom.